

MUCIN

MĚSÍČNÍK UMĚLECKÝ, CITLIVÝ, INTELIGENTNÍ, NESTRANNÝ

ZIMA
2021

Redakce

Šéfredaktor:

Adéla Szpernová, 3.SČ

Grafik:

Ondřej Kolecký, 1.EM

Korektura:

Mgr. Julie Tomečková

Redaktoři:

Barbora Dostálová, 3.PL
Natali Radošovská, 3.SČ
Sabina Oleksjuková, 3.SČ
Beata Neuhüblová, 2.EM
Ema Mikolášová, 1.EM
Kai Pajerů, 1.EM
Klára Koryčanová, 1.EM
Michaela Pustková, 1.EM
Natálie Chlopčíková, 1.EM

Externí redaktoři:

Rebeca Mrnková

Ilustrátoři:

Barbora Dostálová, 3.PL
Kai Pajerů, 1.EM

Obsah

Zprávy z AHOLu:

Hezky česky	2
Každý DJ začal hrát kvůli holkám	3
Podnětný rozhovor s umělkyní	4
Bionická ortéza	8
Zdraví nás baví	10
Pozor na dýchání	12

Sport, umění a kultura:

Mezegalaktické cestování	13

Humor a zábava:

Čoko pochoutka	14
Jak aktivně studovat	15
Poznej učitele	16
Proč to tak je?	18

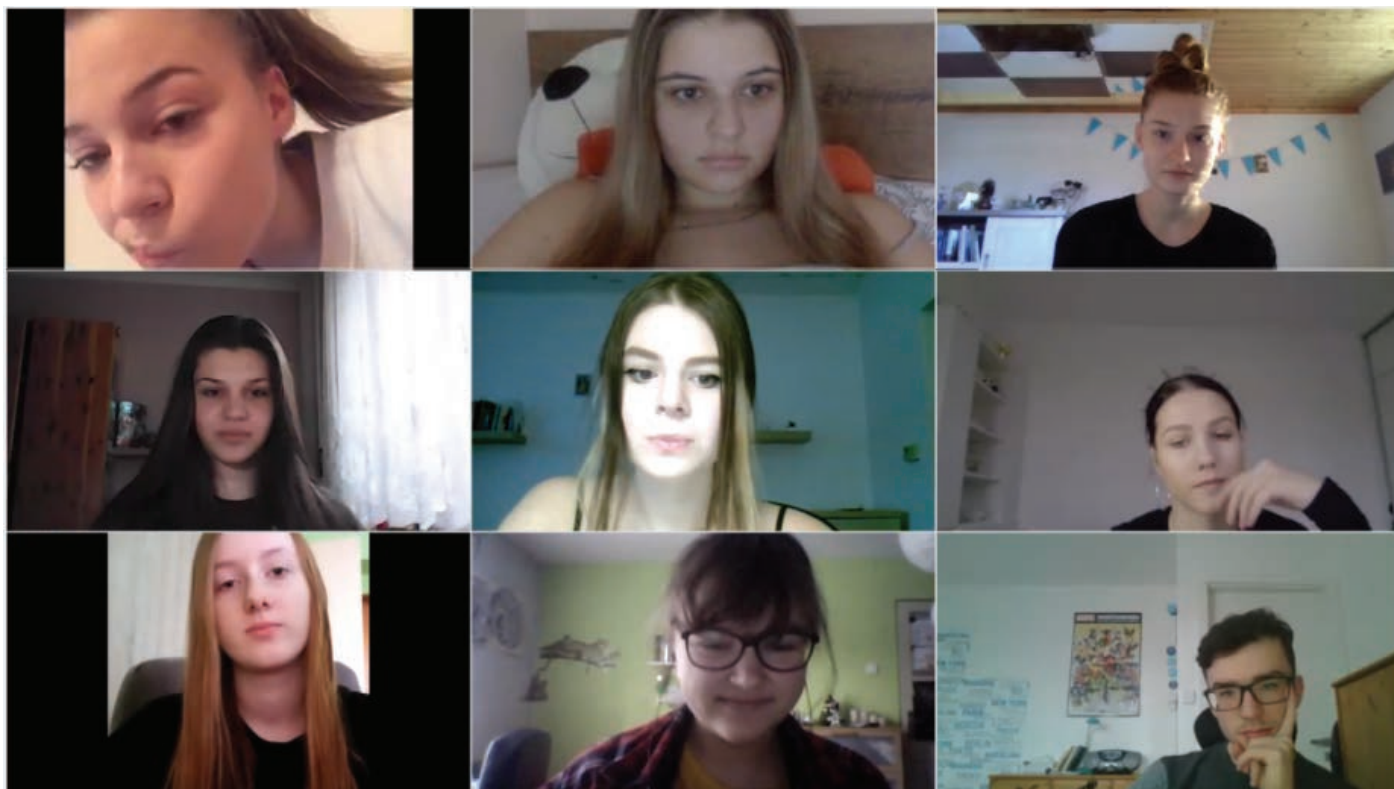
Hezky česky

I v této nezvyklé době se nám podařilo udržet tradici v podobě Olympiády v českém jazyce. Soutěž se konala on-line formou v úterý 12. 1. 2021 a všem třiceti soutěžícím se podařilo v olympiádě slušně zaskórovat. Laťka byla letos obzvláště vysoko – především u slohových prací předvedli všichni soutěžící perfektní kondici a rozhodování o vítězi bylo opravdu těsné. Rozhodující byl tedy mluvnický test, který dal letos zabrat i těm ostříleným reprezentantům.

Nejvyšší konečný počet bodů získala studentka 3. ročníku Pedagogického lycea Inka Gondková. Milým překvapením je fakt, že hned dvě další místa na bedně vítězů obsadili studenti prvních ročníků – druhé místo obsadila studentka oboru Ekonomika v multimediální sféře Ema Mikolášová a třetí místo získal student oboru Ortoticko-protetický technik Lukáš Timkovič.

Na vítěze už ve škole čekají výhry - flash disky a upomínkové předměty, které si mohou převzít hned, jakmile budou studenti moci zase do školy!

Umístěným gratulujeme a všem ostatním děkujeme za účast a těšíme se zase v příštím roce!

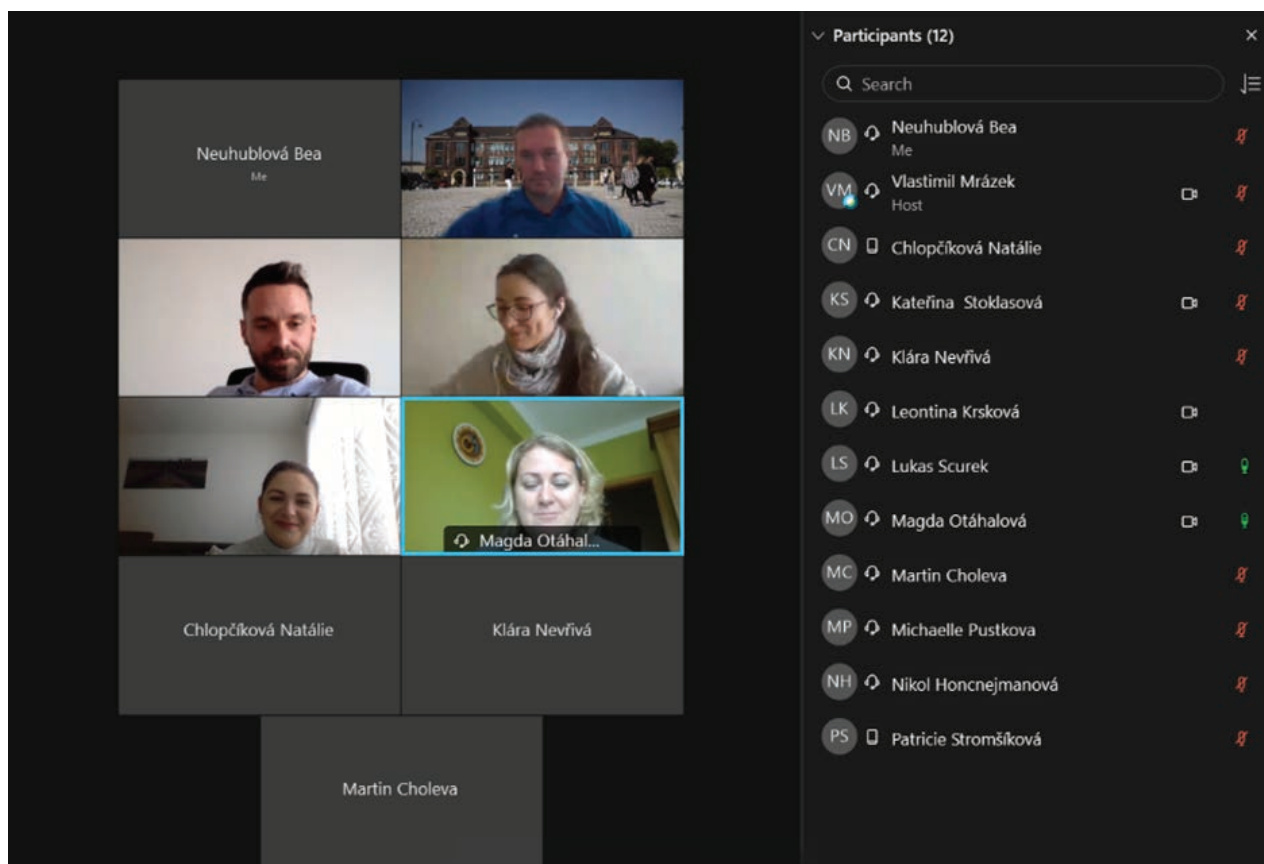
Každý DJ začal hrát kvůli holkám

Jako studenti ekonomických oborů jsme se dne 13. ledna 2021 zúčastnili online rozhovoru s DJ Lowa, moderovaným paní Magdou Otáhalovou.

Lukáš Ščurek, který vystupuje pod uměleckým jménem DJ Lowa, virtuálně navštívil naši školu a poskytl studentům oborů Ekonomika a management a Marketingová komunikace zajímavý rozhovor. Připomněl nám, že v rámci mezinárodně známého festivalu Beats For Love, který probíhá v naší rodné Ostravě, je jeho spoluorganizátorem. To však není jediná jeho pracovní náplň. Je také moderátor a producent s vystudovanou vysokou školou Báňskou, kde získal titul inženýr. Avšak kariéře v informačních technologiích se již dále nevěnoval. Z jeho osobního života jsme se dozvěděli, že je svobodný. K tomuto dodal, že je třeba si vybrat, zda se člověk bude věnovat této kariéře naplno nebo si založí rodinu.

Prozradil také, jaké jsou jeho záliby. Je milovníkem hudby, jak také jinak, break dance či návštěv různých soutěží. Zároveň je i vášnivým sportovcem, miluje hory a Lysou horu si dá pod 45 minut. Pravidelně vystupuje v Praze, ve fóru Karlín, kde se skloubí elektronická hudba a Janáčkova filharmonie. Ze spojení pak vzniká tzv. Symphonic Dance Music, a to probíhá v řádu deset tisíc vystoupení, které obsahují velkou spoustu efektů.

Pro představu, jaké prvky jeho show může obsahovat, jsou to hip hop, break beat či technický DJing. O posledním zmínil, že: "DJing je hodně psychologie. Připadáte si jako polobůh, když lidé fungují tak, jak vy hraje." To je také spojeno s faktem, kvůli kterému do "byznysu" jde každý. Podle něj totiž každý DJ začal hrát kvůli holkám.

Výčet jeho zájmů ale stále nekončí. Od roku 2010 je spolumajitelem společnosti OpticalPro, zaměřené na audio-vizuální tvorbu. Vlastní také malou kavárnu, a to již od roku 2013, přestože kávu vařit neumí, jak sám dodává. POLO CAFE můžete najít v Ostravě na Masarykově náměstí. DJ Lowa se svěřil, že původním plánem bylo pořídit klub na známé Stodolní ulici, bohužel ale zrovna v tu chvíli nebyly volné prostory.

DJ Lowa v číslech:

2003 - to je rok, kdy odstartoval svou kariéru, a to ve frýdeckomísteckém klubu Stoun.

2007 - stal se moderátorem rádia Helax, kde jednou týdně také moderuje svůj vlastní pořad Out of Control

2012 - získal titulu DMC DJ Battle For World Supremacy CZ/SK

180 eventů - rok 2019 byl prozatím nejvytíženějším ze všech. Proběhlo neskutečných sto osmdesát akcí za rok.

26. 7. 2019 - toto datum považuje Lukáš za svůj nejlepší úspěch. Odehráli totiž svou první show s filharmonií Symphony Dance Music na hlučínské Štěrkovně.

Závěrem nám ještě vysvětlil význam jeho velkého tetování na ruce - Ticho před bouří. "Tato kárka znamená to, že i když se v životě nepodaří úspěchy, tak stále tím, že se snažíme (to je to ticho), dosáhneme našeho cíle a to je ta bouře."

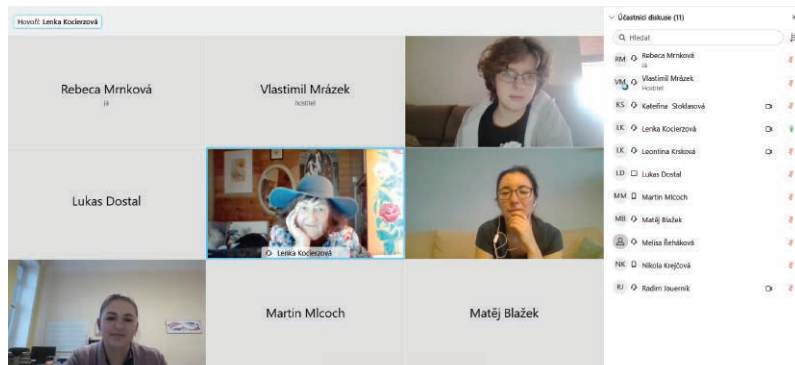
Pro nás byl tento rozhovor velmi inspirativní a dokázal nám, že když se upneme na naše cíle, můžeme je opravdu v budoucnu naplnit, tak, jako se to podařilo Lukášovi. Za milé setkání děkujeme.

Beata Neuhublová

Podnětný rozhovor s umělkyní

Sochařka, malířka, grafička, ilustrátorka, designérka, učitelka výtvarného umění a estetiky, kronikářka obce, podnikatelka v reklamě, vše v jedné osobě. To je paní Lenka Kocierzová.

Dne 14. 1. 2021 se v rámci projektu AHOL TALENT studenti oborů Ekonomika v multimedialní sféře a Marketingová komunikace účastnili vysílání s výtvarnicí Lenkou Kocierzovou. Studentka druhého ročníku Ekonomiky v multimedialní sféře tento online rozhovor exkluzivně zpracovala pro náš časopis.

1. V jednu dobu jste spolupracovala se sklářstvím Moser. Jakou máte zkušenost a co vám dala?

Zkušenost to je úžasná a samozřejmě spolupráce nebo kontakty trvají, je to firma světoznámá a měla jsem takové štěstí, že si mě sklárna sama našla podle mých obrázků na jedné výstavě, což se stává málokdy. Byla to takzvaná klika, že mě někdo objevil a nemusela jsem jezdit až do Karlových Varů, abych se někde prosazovala, protože se přiznám k tomu, že já jsem vůbec netušila, že moje perovky (*perokresby, pozn. red.) jsou vlastně dělány pro sklo. A já, protože jsem z Ostravy a Karlovy Vary jsou daleko, nikdy by mě nenapadlo, že bych se mohla k tak úžasné firmě dostat.

2. Vy jste také učila jednu dobu na AHOLu a chci se zeptat, jak to vnímáte a jak se Vám tady učilo?

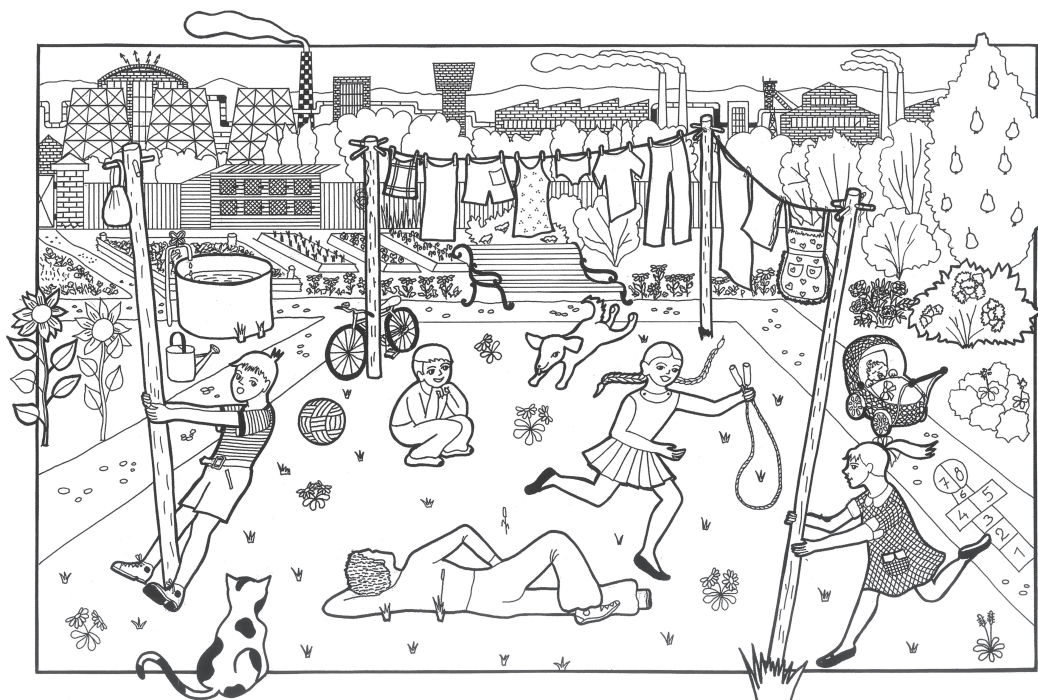
Byla to pro mě další zkušenost, protože já jsem původně měla nastartováno být pedagogem, ale pak jsem z toho zběhla a dostala jsem se do školy zase přes tu výtvarnou činnost a byla to úžasná záležitost s vámi mladými spolupracovat. Není to jednoduché, ráda na to vzpomínám, protože nejkrásnější pro mě bylo, když jsem vešla do třídy a teď najednou na mě viselo dvacet očí. Nikdo nevěděl, co ode mě můžou očekávat a já samozřejmě také ne a teď, když jsem se podívala do těch očí,

tak jsem tam najednou viděla vaše začátečnické osudy, protože vy jste na začátku života. Bylo to pro mě krásné, když jsem procházela mezi vámi a najednou já mám tendenci se objímat a hladit. Protože jsem taková „babičko-maminka“ a najednou jsem viděla, jak některé ty hlavičky mi pod tu ruku nabíhají a některé uhýbají. Takže jsem okamžitě začala přemýšlet, jestli ty, co uhýbají, třeba nemají důvod utíkat pod teplem lidské dlaně a ti, co mi nabíhali, tak jsem viděla, že jim to teplo v lidské dlaně schází... A to je přece krásné. Takže jsem zkoušela, co z vás dětí vyleze, protože u vás je nesmírně důležité poslouchat vaše srdíčko, tak jsem se snažila naslouchat.

3. Máte rovněž ráda historii umění, co podle Vás schází novodobému umění a co se Vám naopak na něm líbí?

Líbilo by se mi, kdyby se našla série obrazů nějakého opravdu slavného malíře, která by trošinku byla na tu naši českou notu. To znamená, že v jednu dobu malíři Mikoláš Aleš, Josef Mánes a tak dále znázorňovali obrazy z naší historie což je Libuše, Vlasta, zobrazovali i krajiny což je Žalob, Levý Hradec a třeba i ruiny a život pod ruinami. Věděli, že my se opravdu musíme vrátit trošičku ke svým českým kořenům, ono to někdy unikalo a někdy jsme byli samozřejmě poněmčovani, teď už moje generace má trošičku problém s tím, že na ulicích existují nápisy pizzerie, shop a tak dále a člověk se v tom ztrácí, nejsou to totiž české názvy. Mně na těch obrazech trošičku chybí právě něco málo z té historie. I když je možné, že už něco se začíná dít. A já si jen tady vzpomenu na sebe, protože už nějakou dobu dělám perovky takzvané ženy české. A mám v mysli, že teda nějakým způsobem zkusím ztvárnit Libuši, zatím mám ženy současné nebo tak sto let dozadu, protože ty osudy českých žen jsou zajímavě spjaty s historií. Ale že by se dával prostor pro tu naši českou dušičku, to mi schází. Líbí se mi třeba nádherná socha Franze Kafky, která je v Praze, ta je skvělá technicky, je zajímavá, a to je věc, u které by člověk dokázal sedět hodiny. Líbí se mi i druhý Kafka, který je u synagogy španělské. Oslovují mě věci, které mají myšlenku, ale spíše konkrétní podobu. Nelíbí se mi sprejeři, ale existuje i druh tohoto sprejerství, který je úžasný. Nelíbí se mi ty nápisy, které jsou naprosto nesmyslné, ale když je to plocha, která se dá mladým lidem a oni jí ztvární zajímavým způsobem, tak proč ne. Ale jinak jsou i sprejerská díla samozřejmě výborná.

4. Jak si představujete budoucnost Ostravy?

Já jsem takzvaně idealistka. Věřím, že všechno půjde k dobrému. Mrzí mně jen jedna věc, že vy už nevidíte například komín Strakáč, komín Rudiště, na který byste viděli z okna školy, za který jsme tak bojovali, aby ho nesejmuli, protože to byl nejširší komín v republice.

Já bych ten komín ráda nechala ne pro sebe, já jsem přece pod ním žila 60 let, já ho mám na všech svých obrazech Ostravských, takže zachovaný je, já jsem ho chtěla zachránit pro svá vnoučata a pro vás, protože jednou by tam mohla být třeba i vyhlídková věž, jak jsem viděla v projektu, vyhlídkovou věž na komíně ještě nikdo nemá. Technická záležitost by byla jiná, ale to mě nezajímá, já mám vizi a bojuji vždycky za ni. Bohužel to jsou věci, které mě mrzí, které už nezažijete a já si představuji budoucnost Ostravy tak, že se ještě mnoho věcí zachrání, tak jako se zachraňují momentálně jatka, ale v Ostravě je takových budov strašně mnoho, i kolem vás ve Vítkovicích, které by stály za to, aby se nějakým způsobem zabydlily. A že Ostrava bude zajímavé město v budoucnu, to už se ví i v Praze, to už jsem slyšela, protože já taky tady občas požádám (mimochodem zdravím z Prahy), ale snažím se tady těm Pražanům objasnit historii Ostravy, proč jsme takoví, jací jsme. Zvu je do Ostravy, takže jsem jich už mnoho tou Ostravou provedla a oni jsou velmi zaskočení, co tam nacházejí, že Ostrava není černá, že už je tam spousta pěkných budov a že atmosféra je přívětivá a opravdu se začínají o Ostravu zajímat. Doufám, že se všichni vracejí do Ostravy i beze mě. Chtěla bych, aby těch fabrik zůstalo v Ostravě co nejvíc, protože to je Ostrava, to má Ostrava to nejzácennější, když se nám středověk téměř vytratil a zboural.

5. Jak vzpomínáte na svoji první výstavu?

Já jsem téměř do svých 40 let vůbec nevěděla, co mě potká a co mě čeká, takzvaně jsem si kreslila od malička od 4 let, že budu malířkou, ale ten život s vámi také zamával různě a pak najednou přišla kamarádka a říká: "Prosím tě, ty máš plné šuplíky obrazů, jdeme s tím ven!" A pomohla mi sponzorsky. A navedla mě, jak se vlastně takové výstavy dělají, protože jsem se nezúčastňovala žádného uměleckého života, nejdřív jsem musela odchovat dvě dcery a nebylo moc času, ale najednou byla první výstava v Hotelu Metropol na Slezské Ostravě, který bohužel už není funkční. Bylo to úžasné, protože jsem tam měla dva mladé lidi ve vašem věku asi, kteří mi zahráli Arii z opery Turandot, a moje neteř zahrála na housle a přišla celá rodina a byli strašně pyšní, co ta Lenka dokázala. Já jsem netušila, že jsem doopravdy něčeho dosáhla, ale přítomnost celé mé rodiny, která najednou byla pyšná a spolužáků a dalších, to bylo nesměrně příjemné, protože já si myslím, že veškeré umění patří k lidem, nejen do výstavních síní, to už mají jen vyvolení, ale především je třeba oslovovat, tak jako vás oslovuje možná galerie v AHOLu a je to dobře, že tam je. Takže ono se patří

potěšit každého člověka a každý si třeba potom vybere obraz určitého umělce. A když jsem viděla, že moje obrázky lidi překvapují, byl to vskutku fantastický pocit.

6. Jak vlastně probíhají vaše vycházky po Ostravě, jaká místa byste nejvíce doporučila a celkově co se Vám na Ostravě nejvíce líbí?

Nazvala jsem je „vycházky pod kloboukem“. Klobouk je jakoby moje poznávací znamení. Lidi mě už bez klobouku nepoznávají. Mám radost, že to se stalo takové populární pokaždé: "Vy máte zase nový klobouk?" No mám jich padesát, takže mi stačí na všechny vycházky. Dělam vycházky tematické, třeba jsem šla po ulicích malířů. Já ty vycházky dělám nejen, že ukazuju, ale právě vyprávím o těch lidech. A co je nejzajímavější v Ostravě? Hm... to pokaždé objevuju něco, co je zvláštní a co nenajdete jinde.

7. Jaké místo v Ostravě nebo ve Vítkovicích je taková vaše srdcová záležitost?

Já Vítkovice miluju. Ta jedinečnost domů z cihel je v celé republice, ani Poláci nemají tak zachovalou památkovou zónu z těchto cihlových domů, jako máme my. Narodila jsem se ve Vítkovické nemocnici vedle vaší školy a své dětství jsem prožívala v žlutém cihlovém domečku kousek od školy, takže kdykoliv jdu kolem, tak si ráda zavzpomínám a zahřeje mě to u srdíčka. Vítkovice pro mě hodně znamenají, vždycky tvrdím, že mám srdíčko prorostlé cihlami, stožáry a železem, mám to prostě v sobě.

Rebeca Mrnková

Toto setkání a rozhovor vznikly za finanční podpory statutárního města Ostravy

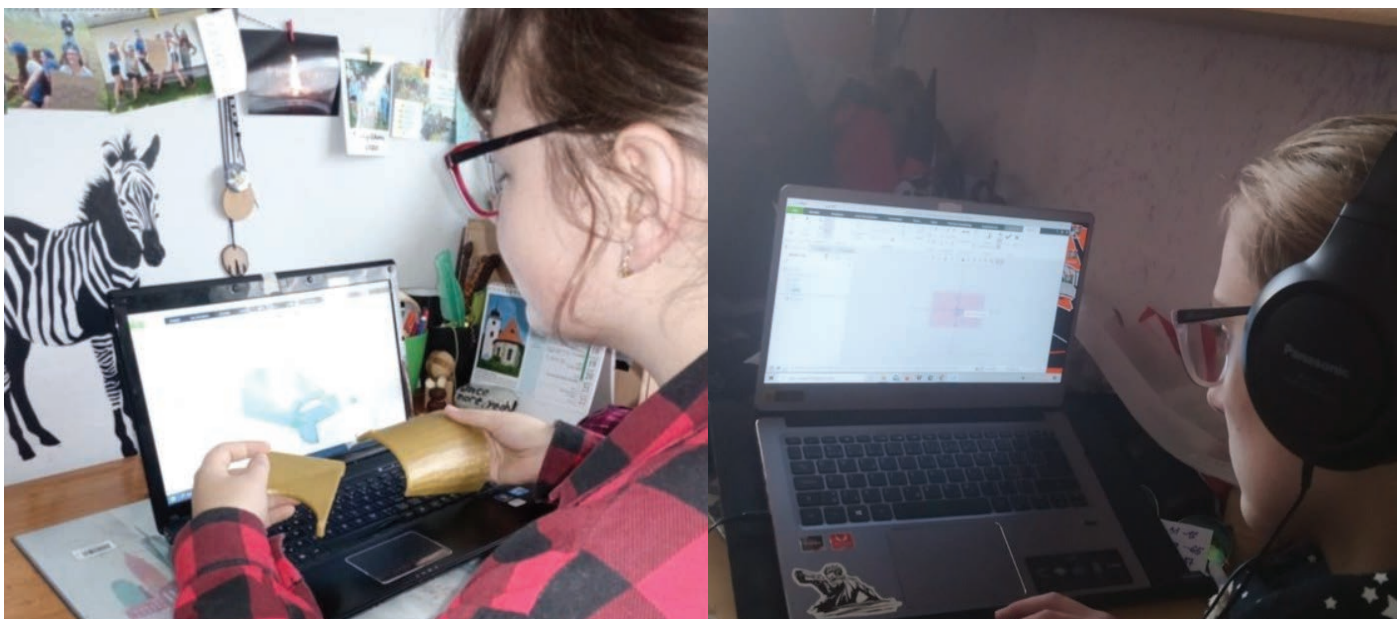
OSTRAVA!!!

Zdroj obrázků: <https://vitkovice.ostrava.cz>

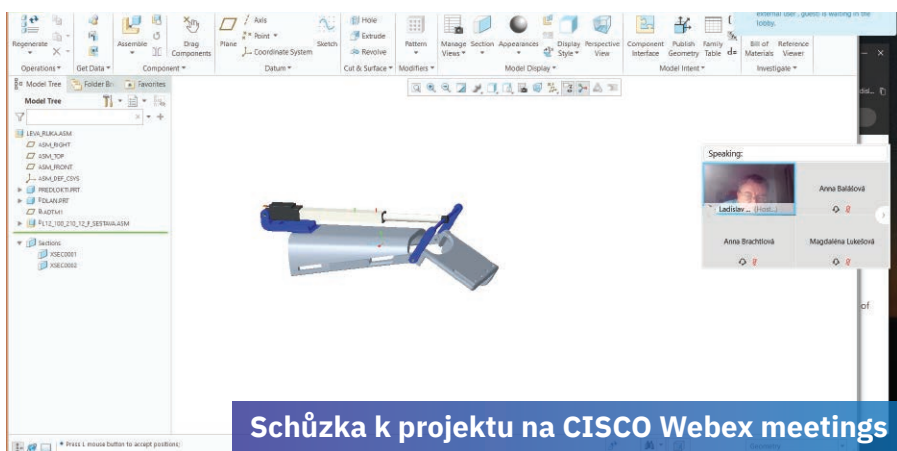
https://www.estav.cz/img/_/6942/ostrava-komin-1.jpg

Bionická ortéza

Na řešení projektu bionická ortéza jsme se jako žáci druhého a třetího ročníku oboru 53-44-M/01 Ortoticko-protetický technik podíleli ve všech jeho fázích. Na začátku projektu jsme provedli rešerši současného stavu, abychom věděli, co vybrat, tak abychom se odlišovali od ostatních řešení. Vybrali jsme si ortézu, která bude pohybovat zápěstím. Už na začátku vytváření variant řešení bylo jasné, že budeme chtít jednotlivé díly ortézy tisknout na 3D tisku. Pod vedením odborníků z praxe jsme se pustili do modelování variant řešení ve dvoučlenných týmech. Zde nás ani distanční forma výuky nezastavila v řešení projektu. Sami jsme si doma vytvářeli 3D modely, které jsme na videokonferencích konzultovali a nakonec vybrali variantu vhodnou pro realizaci. Ukázka konzultace 3D modelu bionické ortézy a práce na modelu doma je vidět na obrázku. Všechny vytvořené díly jsme úspěšně vytiskli na 3D tiskárně a následně poskládali do funkčního celku.

Žáci druhého a třetího ročníku oboru Ortoticko-protetický technik pracují doma na 3D modelech bionické ortézy

Schůzka k projektu na CISCO Webex meetings

Za pomoci odborníků z praxe jsme dokázali propojit bionickou ortézu s jednotlivými moduly pro její ovládání hlasem nebo prostřednictvím displeje mobilního telefonu. Ukázka týmového ověřování funkčnosti bionické ortézy je znázorněna na obrázku.

Funkčnost bionické ortézy ovládané hlasem jsme si ověřili na vlastní horní končetině. Měli jsme také možnost vytvořený prototyp bionické ortézy vyzkoušet u klienta firmy Benetronic s.r.o.. Ten nám byl nápomocen při

prototypování bionické ortézy. V současnosti nám naše bionická ortéza funguje a lze ji využít například při rehabilitaci zápěstí. Využijeme ji také při prezentaci našeho oboru na různých akcích pořádaných školou SOŠ AHOL s.r.o.. Při řešení projektu jsme získali neocenitelné zkušenosti v oblasti teoretických poznatků, ale i praxe. Teoretické poznatky využijeme v odborných předmětech.

Jme rádi, že jsme se do projektu zapojili a rádi bychom se podíleli na řešení i těch nastávajících. Náš řešitelský kolektiv společně s jedním z odborníků z praxe je vidět a obrázku.

Ukázka týmového ověřování funkčnosti bionické ortézy

Tým projektu bionická ortéza

Finanční prostředky na realizaci projektu „Podpora rozvoje oboru vzdělávání Ortoticko – protetický technik podporovaného SMO č. 0977/2019/ŠaS/Neinv“ byly poskytnuty z rozpočtu SMO.

**Ing. Ladislav Karník, CSc.
V Ostravě dne 14. 1. 2021**

Zdraví nás baví

Již tradičně jako každý rok se i letos konala akce s názvem Zdravý životní styl, je také nazývána Den Zdraví. Tento rok se tato akce kvůli vládnímu nařízení musela posunout a malinko pozměnit, to však nebránilo tomu, aby si naši studenti všech prvních ročníků nemohli tento den naplno užít. V pátek 18. 12. 2020 se studenti pustili do plnění úkolů na několika stanovištích:

Čisté ruce
Kyberšikana
První pomoc
Jste to, co jíte
Zdravé nohy, zdravá chůze
Pojďme se bavit offline

Za obor Ekonomiky v multimediální sféře mohou jistě říct, že si studenti nejvíce užili stanoviště s názvem „Pojďme se bavit offline.“ Plnění úkolů bylo pro studenty jistě velmi zábavné, nabrali také nové znalosti a dočkali se i ponaučení. Dnešní den nejlépe pracovali studenti oboru Ekonomiky v multimediální sféře. Měli skvělou prezentaci v anglickém jazyce v podání Michaely Pustkové, která ji poté

uměla také skvěle dovysvětlit. Zejména díky pílí této nadané studentky tento obor vyhrál a žáky tak neminula zdravá a vytoužená odměna.

Klára Koryčanová

4. ročník Dne zdraví

Na AHOL Střední odborné škole dne 18. 12. 2020 úspěšně proběhl v pořadí již 4. ročník Dne zdraví. Projektový den zaměřený na prevenci rizikového chování našich studentů se každoročně těší velké oblibě. Do akce jsou vždy aktivně zapojeni nejen odborníci a učitelé, ale i samotní žáci, kteří za podpory kantorů na soutěžním stanovišti prezentují své znalosti a dovednosti z oblasti zdravého životního stylu spolužákům z ostatních prvních ročníků.

V rámci letošního Dne zdraví, realizovaného díky dotačnímu programu **Moravskoslezského kraje na Podporu aktivit v oblasti prevence rizikových projevů chování u dětí a mládeže na školní rok 2020/2021**, se první ročníky postupně zapojily do aktivit na šesti stanovištích.

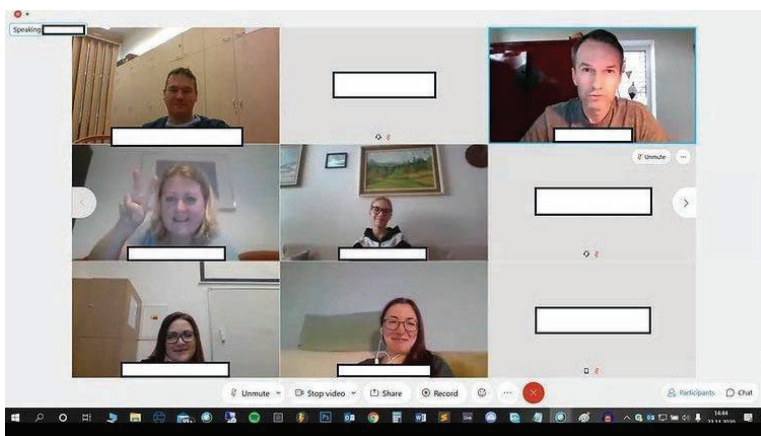
Za externí odborníky se tentokrát workshopu zúčastnil Mgr. Lukáš Látal ze spolku Rizika internetu a komunikačních technologií se svým programem zaměřeným na dnes tolik aktuální hrozby a rizika virtuálního světa. Nejvíce ohlasů získal jeho příspěvek o sextingu.

Kromě již zmíněné problematiky kyberšikany se účastníci naučili poskytovat první pomoc a vyzkoušeli si pohybové aktivity zaměřené na posílení jemné motoriky a pozornosti, které se dají realizovat i nyní, v náročné době „covidové“ – curling a minibasketbal. Další atraktivní zastávkou pro studenty bylo stanoviště věnované prevenci deformit nohou s využitím podobaroskopu a tenzometrické plošiny. Jedno ze stanovišť bylo věnováno rizikům onemocnění špinavých rukou a nácvičku správné hygieny s využitím UV lampy na kontrolu dezinfekce.

Kvůli současné epidemiologické situaci letos žáci museli vynechat přípravu fitness pokrmů, a tak soutěžili ve znalostech z oblasti zdravého stravování ve formě připravených prezentací. Zlato si vybojovali žáci oboru Ekonomika v multimediální sféře s plným počtem bodů od poroty za skvěle zpracované téma „Jste to, co jíte“ v angličtině. O druhé místo se dělí obor Ortoticko-protetický technik s originálně prezentovaným příspěvkem v korejštině se studenty oboru Právo a soudnictví, kteří předvedli vynikající znalosti o zdravém stravování. Vítězné třídy potěšila odměna, kterou bylo jak jinak než zdravé mlsání.

Pozor na dýchání

Dne 24. 11. 2020 se uskutečnil online webinář pro studenty projektu AHOL TALENT 2020-2021. Tato online schůzka byla pod vedením paní učitelky Krskové, Stoklasové a pana učitele Mrázka. Jako hlavní hosti zde byli Magda Otáhalová a Radek Erben z rádia Blaník. Tito dva moderátoři se nám snažili předat své dlouholeté zkušenosti z moderování jak v rádiích, televizi nebo na různých akcích. Mohli jsme se dozvědět, jak správně vést rozhovor, ale také spoustu dalších postřehů z mediálního prostředí.

Na tuto online schůzku navazovala přednáška v rámci učebních praxí, která se uskutečnila 1. 12. 2020 již ve škole. Zde jsme si mohli, tentokrát fyzicky, vyzkoušet jaké to je mluvit před davem lidí. Vše bylo pod vedením pana Radka Erbeny, který nám po dokončení našeho proslovu vytknul chyby a řekl, na co si máme dávat pozor, když mluvíme k velkému množství osob. Také jsme se dozvěděli, že velkou část úspěchu při moderování či rozhovoru tvoří správné dýchání.

Všichni se již těšíme na další akce v rámci AHOL TALENT 2020-2021, který je podporován statutárním městem Ostrava.

Beata Neuhublová

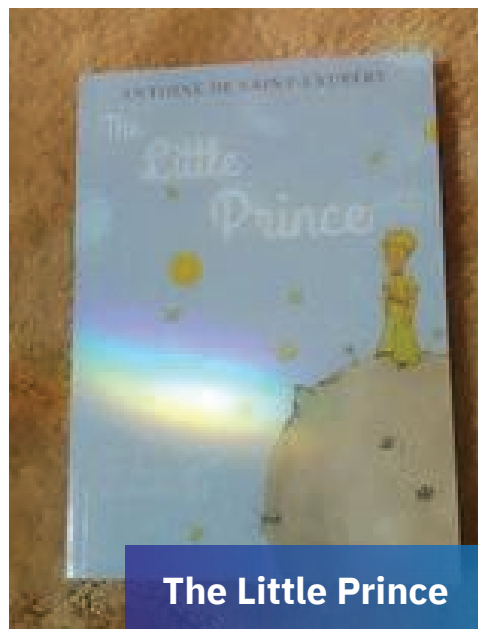
OSTRAVA!!!

Mezigalaktické cestování

One sees clearly only with the heart. What is essential is invisible to the eye. - A. Saint-Exupéry

O „Malém princí“ slyšel snad každý, ale četli jste ho? Tato kniha není jen pro snílky, ale pro každého, kdo se nebojí věřit. Ať už je to víra v sebe sama, ve své sny, nebo v lepší svět. Dílo je sice určeno především dětem, ale myslím si, že si z knížky každý odnese něco podstatného. Příběh pojednává o pilotovi, který díky havárii v poušti potká Malého prince. Chvilí si spolu povídají, pak mladý chlapec požádá o obrázek beránka. Když je obrázek dle jeho představ, začne staršímu muži vyprávět o svém životě - o jeho rodné zemi, o růži, o dobrodružstvích z jiných planet a nakonec i o svých objevech na Zemi. Příběh možná končí smutně, ale je to vyobrazení naší snahy o dosažení cílů a snů. Knihou nás provází spousta hlubokomyslných citátů.

Autor díla, Antoine de Saint-Exupéry byl původem Francouz, který byl za 2. sv. války letcem. Byl však sestřelen, ale jeho smrt dodala jeho dílům heroickou slávu.

Adéla Szpernová

Čoko pochoutka

Skončilo období Vánoc a požívání vánočního cukroví, a tak vám nabízím rychlý, výborný, nepečený zákusek v podobě čokoládového cheesecaku. Tento jednoduchý recept se nejenom snadno a rychle vyrobí, ale potěší každý mlsný jazýček. Z vlastní zkušenosti ho s oblibou připravuji při každé příležitosti a nikdy nezbyl ani kousíček.

Na korpus:

Bebe keksy 1 balení
Máslo 100 g

Na náplň:

Měkký tvaroh 500 g
Smetana ke šlehání 250 ml
Čokoláda na vaření 300 g

Na polevu:

Smetana ke šlehání 140 ml
Čokoláda na vaření 100 g

V první řadě si připravíme dortovou formu, kterou vysteleme alobalem. Do mísy nachystáme rozpuštěné máslo a rozdrcené bebe sušenky. Zamícháme vařečkou a touto směsí vysteleme dno dortové formy po celé ploše. Dbejte na to, ať je směs rovnoměrně rozprostřená po celé ploše.

V misce si rozmícháme tvaroh společně se smetanou ke šlehání. Ve vodní lázni necháme rozpustit čokoládu, kterou necháme chvíli vychladnout a poté přidáme do mísy s tvarohovou směsí. Celou směs nalejeme na vychladlý korpus a necháme odležet v lednici.

Na polevu si připravíme opět vodní lázeň, nad kterou rozpustíme čokoládu a přidáme k ní smetanu ke šlehání. Po rozpuštění necháme chvíli vychladnout a nalijeme polevu na vrch dortu.

Věřím, že tento zákusek bude oblíbený u každého z vás. Přeji dobrou chuť!

Natálie Chlopčíková

Jak aktivně studovat

Každý má zvláštní názor na to, jaká je karanténa. Nudná? Nezáživná? Ale to vůbec ne.

Tak například se můžete učit novým věcem, jako třeba za jak dlouho dokážete zkouknout všechny díly Ulice. Věřte, je v tom dost složitá matematika, paní Kašovská by na vás byla pyšná. A pokud nejste velkými fanoušky Ulice, radši vám dám tipy na český jazyk, můžete číst skvělé knihy, jako například **Zážitky z karantény**, kdo by nechtěl přečíst celou knihu, kterou napsala sama Halina Pawlovská? Věřte mi, už jenom tu knihu vidět mi vešlo do očí.

A na zlepšení angličtiny? Mám skvělý návrh! Začněte číst články z Ameriky, pár nafouklých ex-prezidentů vám vždy zlepší náladu. A to je jen začátek, tipy na to, jak aktivně studovat a dozvídat se každý den nové věci, to nás studenty vždy naplňovalo, a taky vždy bude.

Samozřejmě nelze vás zahltit jen maturitními předměty, co takhle výtvarka, hudebka a tělocvik? Hudebka: Vlezte do sprchy, pusťte vodu a ono to půjde samo.

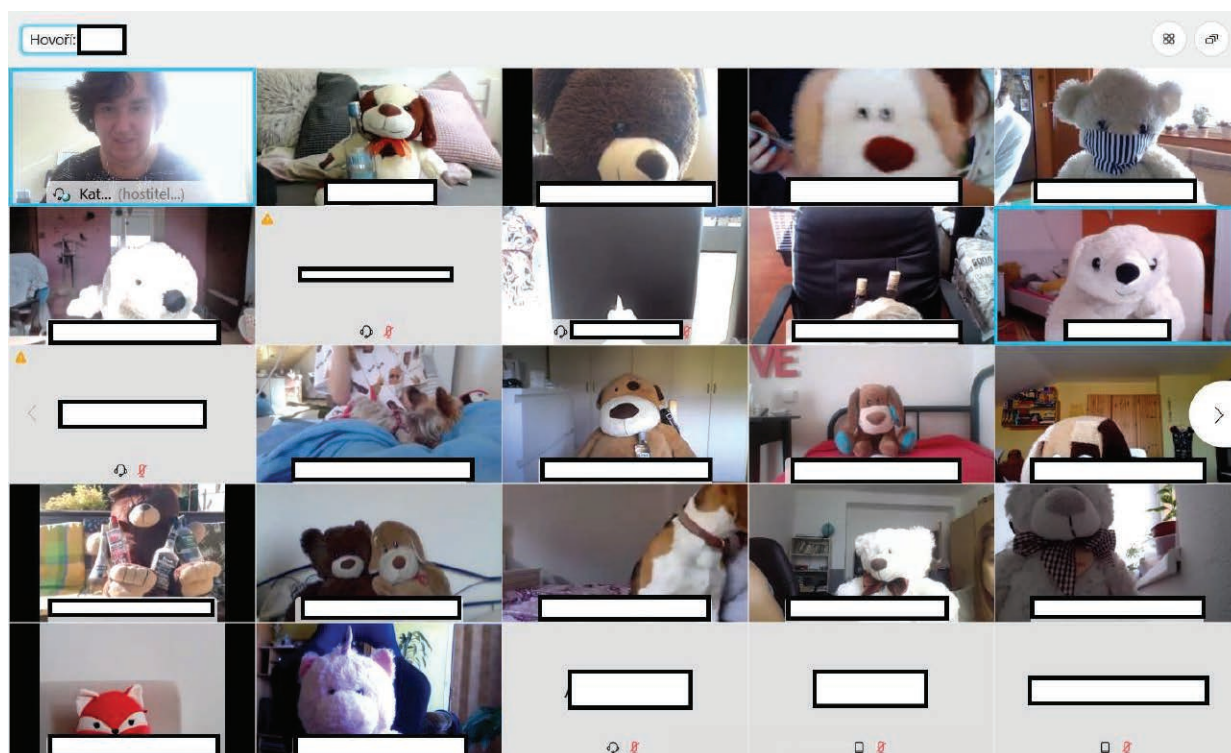
Tělocvik: Tak si to představte - sedíte u počítače, zrovna koukáte na PSA, sáhnete do misky a tam...- nic.

Musíte se tedy postavit a jít pro jídlo do kuchyně, to je alespoň dvacet kroků, a když to uděláte za den hned několikrát, máte tělocvik za sebou.

Výtvarka? No někdy se ty antistresové omalovánky, co ve vás probudí dlouho spícího sériového vraha, musely dokončit.

To už jsme na konci článku? No dobrá, jaký čaj podává na dýchánku paní Suková si povíme příště.

Barbora Dostálová

Poznej učitele

Posledně nám rozhovor poskytla paní učitelka Lea Janošková.

Dnes se podíváme na rozhovor s paní učitelkou, kterou jistě všichni známe. Ale budete vědět, o koho se jedná?

Redaktor: Krásný dobrý den paní učitelko.

Pedagog: Dobrý den.

Red: Můžeme začít?

Ped: Určitě.

Red: Co Vás vlastně navedlo k práci na AHOLu?

Ped: Když se tak nad tím zamyslím, chtěla jsem vlastně učit v Ostravě, protože to místo mám ráda.

Red: Dobře. A jste v této práci spokojená, nebo... jak Vás vlastně vnímají kolegové? Vycházíte s nimi?

Ped: No, to byste se musela zeptat jich (pousmán). A já jsem tady spokojená a myslím si, že ta výuka němčiny, jako druhého jazyka je tady fajn. Máme spoustu možností, které jsem v dřívějších pozicích neměla (co se týče různých projektů, různých akcí a tak). Takže jsem opravdu spokojená a vzhledem k tomu, že učím i dějepis, tak i tam jsou různé projekty, takže i tam jsem spokojená. A doufám, že mě ostatní vnímají dobře, takže se snažím být taková ta optimistická.

Red: Ten optimismus je v dnešní době důležitý. Když už jste to tak hezky načala, tak co všechno na AHOLu vlastně učíte?

Ped: Jak jsem již zmiňovala, němčinu a dějepis.

Red: Tak teď trochu odlehčíme téma od školy. Máte doma nějaké domácí mazlíčky?

Ped: Ano.

Red: A jestli se mohu zeptat jaké a jak se jmenují?

Ped: Kočky. To je takové tajemství, všichni se mě ptají, kolik mám koček, ale já to nechci říct. To bych prozradila velké tajemství a to nechci (smích). Ale jmenuji alespoň tu nejznámější: Pedro, což je mourovatý kocour, který je takovým symbolem školního Facebooku.

Red: Dobře, děkuji za prozrazení části Vašeho kočičího tajemství (smích)... Jste věřící? Chodíte na Vánoce do kostela na tzv. půlnoční?

Ped: Mě se líbí ta tradice, ale osobně nejsem věřící. I přes to ale chodím, líbí se mi to, že se lidé sejdou a je to všechno takové sváteční.

Red: A půjdete i letos, i přes "koronavirus"? Vláda mši povolila.

Ped: To je dobrá otázka a upřímně ještě nevím. Zatím nemám plány, takže uvidím jak se to bude vyvíjet.

Red: Jak vlastně Vánoce slavíte? Máte nějaké netradiční zvyky či tradice?

Ped: Netradiční zvyky? Hmm asi ne. Snažím se dodržovat takové ty klasické zvyky, vycházející z tradičních českých - máme adventní věnec, zdobíme stromeček, máme kapra na Vánoce a podobně. Nic netradičního. Slavím tento svátek hlavně tak, že se snažím zabránit kočkám, aby rozcupovaly vánoční výzdobu. Ale zatím stromeček vždy přežil (smích).

Red: Máte na štědrovečerní tabuli kapra i se salátem, nebo jíte i něco jiného?

Ped: My máme doma takovou pověru, že když na Vánoce jíme něco jiného než kapra, třeba drůbež, tak nám uletí štěstí a peníze. Takže doma jíme zásadně kapra, nebo nějakou jinou rybu.

Red: Páni, tak to jsem tedy ještě neslyšela. A bramborový salát jíte také?

Ped: Ano.

Red: Jak jste letos kupovala dárky? Všechny online, nebo jste něco kupovala klasicky v obchodě?

Ped: Valnou většinu dárku jsem kupovala přes internet, ale když jsem měla možnost zajít do nějakého většího obchůdku, kde jsem věděla, že nebude tolik lidí, tak jsem se tam stavila a něco koupila. Ono přece jen, když se kupuje třeba něco voňavého, tak je fajn, když si k tomu můžeme přivonět.

Red: A máte již všechny dárky nakoupené, nebo Vám ještě něco chybí?

Ped: Vůbec ne, mám obrovský skluz (smích). I s dárky, i s pečením. Takže to všechno budu dělat na poslední chvíli.

Red: Máte teď vůbec vánoční náladu? Jak tuto dobu vnímáte?

Ped: Já mám Vánoce hrozně ráda. A musím říct, že čím jsem starší, tím si je více užívám. Více si cením toho volna, toho, že se všichni sejdeme, je to celé takové sváteční, takže i letos se těším, i když nám situace úplně nedovoluje se sejít tak, jak chceme. Takže se snažíme být si sobě na blízku. Je to takové těžké.

Red: To s Vámi naprosto souhlasím. A co říkáte na opatření na vánočních trzích? A byla jste na nich letos?

Ped: Přiznám se, že jsem nebyla, protože mám přátele mezi těmi vánočními prodáváči a někteří dojíždí až

z jižní Ameriky. A vždy se potkáme jen na těch vánočních trzích. Tak mi to trochu vadí, že se nemůžeme vidět. Asi ani nepůjdu, přeci jen to není takové to pravé vánoční.

Red: To je ode mne všechno, velmi Vám děkuji za věnovaný čas a přeji krásné a klidné svátky.

Ped: Já vám také děkuji a i vám příjemné svátky. Na shledanou.

Red: Na shledanou.

Adéla Szpernová

**Jestli víš,
o koho se
jedná, tak:**

Naskenuj

Nebo napiš

casopismucin@post.cz

Proč to tak je?

Připravili jsme pro vás v redakci zábavný kvíz pro všechny zvědavé duše. Zkraťte si dlouhou chvíli a něčemu novému se přiučte!

1. Proč mají někteří asijské muži dlouhý nehet? Protože:

- a) dlouhý nehet byl vždy chápán jako symbol vyšší třídy
- b) přerostlý nehet sloužil v minulosti jako zbraň v momentech, kdy muž neměl při ruce svůj meč z dlouhého nehtu se stal symbol potomků pravých válečníků
- c) nezvykle dlouhý nehet pomáhal zemědělcům odhalit složení půdy – a tento zvyk se udržel

2. Proč je v balíčku pokerových karet právě 52? Protože:

- a) na jejich výrobě pracovalo 52 mudrců z 52 zemí světa
- b) jednotlivé karty představují 52 týdnů v roce
- c) deset jich slouží jen jako rezerva, potřeba jich je pouze 42, protože číslo 42 představuje odpověď na základní otázku života a vesmíru

3. Proč může být člověku zle, když si čte za jízdy v autě? Protože:

- a) dojde k nerovnováze – auto jede rychleji, než člověk čte
- b) čtenář má knihu obvykle špatně položenou na kapotě, když si ji dá do klína, nevolno mu nebude
- c) dojde k rozdělení vjemu rovnováhy a zrakových vjemů, což u citlivých jedinců vyvolá příznaky podobné otravě jedy či alkoholem

4. Proč je na palubě letadel obvykle něco modrého, třeba sedadla? Protože:

- a) se cestující má cítit jako v oblacích
- b) modrá uklidňuje
- c) bílá, která se hodí nejlépe, by byla rychle špinavá – modrá je jí nejbliž

5. Proč se bleším trhům říká bleší trhy? Protože:

- a) trhů s použitým zbožím se hojně účastnila právě bleší havěť
- b) se na nich tradičně prodával hmyz, šlo o trhy pro chovatele
- c) zakladatelem se v 18. století stal Pierre Blecha, pařížský starosta původem z Čech

6. Proč pečou v Štramberku uši? Protože:

- a) to má připomínat historickou událost, kdy místní porazili Mongoly, kteří řezali křesťanům uši
- b) město má tvar ucha
- c) se název váže k legendě o pekaři, který porazil ušatého obra

7. Proč si při přípitku cinkáme skleničkami? Protože:

- a) se tím připomene číšníkům, je to znamení, že mají brzy otevírat další lahev
- b) to kdysi byl ten nejlepší postup, jak někoho nenápadně otrávit
- c) to má zažehnat zlé duchy, v některých historických epochách ťukání fungovalo i jako prevence proti travičům

8. Proč se v Indii nesmí jíst levou rukou? Protože:

- a) leváctví se v této zemi trestá smrtí, všichni musí jíst, psát a zavazovat si tkaničky u bot pravou
- b) jídlo nesmí jít rovnou k srdci, které symbolizuje levačka, ale do žaludku, ten zastupuje pravá ruka
- c) se používá na nečisté činnosti

9. Proč je v případě, že se s námi utrhne výtah, doporučeno poskakovat? Protože:

- a) si to zřejmě někdo vymyslel na základě nepodložených domněnek
- b) je to jediná možnost, jak nezahynout
- c) takto jednou přežilo několik klokanů – omylem nastoupili do porouchaného výtahu, ten se rozjel a utrl, ale zvířatům se nic nestalo, protože celou dobu skákali

10. Proč se věší podkovy nad vchodové dveře? Protože:

- a) už ve starověku lidé věřili, že koňské obutí má funkci alarmu – když vejde zloděj, podkova se uvolní a omráčí jej
- b) jsou ze železa a to bylo kdysi považováno za vzácný kov schopný zajistit ochranu
- c) to byla vzpomínka na uhynulé koně majitelů domu, z podkov se nad dveřmi tvořila výstavka – zvyk se udržel i po nástupu motorismu, podkovy se dědily spolu s nemovitostí

**Jestli víš
správné
odpovědi, tak:**

Naskenuj

Nebo napiš

casopismucin@post.cz